

5

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Není žádná náhražka, nové číslo Tomáška.“

Hana Černá

Úvodní slovo

Sotva jsme minulou neděli svátkem Křtu Páně uzavřeli dobu vánoční, už je čas mluvit o postu. V letošním roce totiž Velikonoce oslavíme již koncem března a díky této rychlosti také Popelečení středa bude už brzy – 6. února 2008.

Pro ty, kteří se cítí po Vánocích jaksi „váženější“, tak brzký začátek postu bude jistě dobrou zprávou. Ale co my ostatní, najdeme důvod těšit se na půst?

Snad ano, pokud víme, čím půst může být – časem nových začátků. K tomu rád

alespoň volně připomenu jedno výstižné úsloví: Křesťan jde životem od jednoho začátku ke druhému, až přijde k začátku, který už nebude mít konce.

Přejme si tedy, abychom se nebáli stále znovu začínat, nejvíc tam, kde jsou naše minulé prohry nebolavější, totiž sami se sebou. A když už sobě dáme novou šanci, popřejme ji i těm druhým.

Váš farář Petr Vrbacký

Informace z diecéze

• Centrum pro rodinu a sociální péči v Brně nabízí manželským párům „Postní duchovní obnovu manželů“, jako přípravu na nadcházející Velikonoce. Obnova se uskuteční se o víkendu 29. 2. – 1. 3. 2008 v Penzionu Eden v Jevíčku. Během duchovní obnovy mají manželské páry příležitost k účasti na mši svaté, svátosti smíření nebo k osobním rozhovorům s knězem. Přihlášky můžete podávat písemně nebo telefonicky do 20. února 2008 na adresu: Dana Chaloupková, Centrum pro rodinu a sociální péči, Josefská 1, Brno 602 00.

Liturgický sloupek

*Z jakých částí se skládá
bohoslužba slova?*

Snad nebude na škodu si krátce připomenout, z čeho se skládá bohoslužba slova. O **nedělích a slavnostech předkládá mešní řád tři čtení**: jedno ze Starého zákona (ve velikonoční době ze Skutků apoštolů a z knihy Zjevení), druhé čtení je z listů Nového zákona a třetí je z evangelií. Toto pořadí chce dát současně najevo, že je to stále tatáž Boží zvěst, která působí nepřerušovaně po všechny časy.

Nedělní čtení jsou seřazena do tří cyklů – A, B, a C pro tři po sobě následující roky. Jednotlivým cyklům jsou přiřazena

evangelia sv. Matouše, Marka a Lukáše. Evangelium sv. Jana se čte každoročně v době postní a velikonoční, jeho 6. kapitola je přiřazena k cyklu B. V průběhu roku se tedy přečte téměř celé jedno evangelium. **Starozákonní čtení** jsou vybrána tak, aby svým obsahem odpovídala úryvku evangelia – jednotlivé knihy Starého zákona tedy nejsou čteny souvisle. V postní době jsou však první čtení každého cyklu vybrána tak, aby nám připomněla dějiny spásy – od prehistorie, přes Abrahama a příchod do zaslíbené země až k prorockým předpovědím Nové smlouvy. **Druhé čtení** z listů apoštolů tematicky souvisí s ostatními jen v adventu, v době vánoční, postní a velikonoční. V liturgickém mezidobí však nesou tato čtení vlastní poselství. **Třetí čtení** je, jak již bylo zmíněno, z evangelia.

Pro všední dny jsou stanovena dvě čtení, druhé z nich je vždy evangelium. Pro liturgická období (advent, Vánoce, postní a velikonoční dobu) je stanoven pevný, každoročně opakovaný sled čtení podle příslušné doby církevního roku. **Pro liturgické mezidobí existují dva cykly prvních čtení** pro dva za sebou následující roky, sled čtení z evangelia je však každý rok stejný. V prvním čtení se střídá Starý a Nový zákon, druhé čtení je ze synoptických evangelií (sv. Matouš, Marek a Lukáš). V těchto cyklech se prakticky přečtou podstatné části Písma svatého.

Je pravdou, že uvedený řád čtení Božího slova nepostřehneme z pouhého náhledu při nedělní mši svaté, a tak bychom

se měli i na bohoslužbu slova připravit doma – z misálku nebo třeba z Katolického týdeníku. Nejužitečnější je však podívat se na přečtené úryvky do Písma svatého. To je také nejlepší opatření, abych přečtené úryvky Písma svatého ještě v kostele nezapomněl.

Za první čtení je v bohoslužbě slova zařazeno několik veršů z některého **žalmu**. Je dobře, že se v našem kostele žalmy zpívají, neboť v tomto zpěvu odpovídáme my, Boží lid, na mocné Boží skutky, o kterých jsme v prvním čtení slyšeli. Je to vlastně **chvalo zpěv a díkůvzdání**. O jaký užitek se připravujeme, když zpívaným slovům žalmu – třeba pro vadu mikrofonu – dobře nerozumíme. Před čtením evangelia má zaznít **krátký verš**, zpravidla hlavní myšlenka evangelijního úryvku, který je orámován zvoláním Aleluja. Tak pozdravujeme Pána, který předstupuje před své učedníky ve slovu evangelia.

A. Svoboda

Rybovka

Jolly Singers

Asi tak měsíc před Vánocemi nás Petr Veselý oslovil, jestli nechceme zavzpomínat na dávné přátele, vykopat zakopané hřivny, oprášit staré noty a jít si zazpívat spolu s ostatními Rybovku (*pozn. redakce: Jakub Jan Ryba – Česká mše vánoční*). Slovo dalo slovo a za chvíli byla ruka

v rukávě. Stačily by prý tak dvě až tři zkoušky plus generálka. Jenomže jak to před Vánocemi bývá, přímo se roztrhl pytel s různými povinnostmi, které by bylo záhodno do konce roku udělat. V práci, doma, no prostě všude. Že já jsem to tomu Petrovi sliboval . . . vše je jako v jednom kole a těch světél na adventním věnci přibývá tak hrozně rychle. Ale to už sedím na zkoušce sboru a spolu s ostatními pobrukuji: „mo mo mo mo mo mo mo mo . . .“ a potom zase: „vijá – vijó“(občas taky nevijó ☺). Rád prozradím nezasvěceným, že se jedná o hlasovou rozcvičku. Uznávám zároveň, že můj léty ztrouchnivělý hlas by řádného přitesávání potřeboval ještě mnohem více.

Jestliže chce něco člověk dělat pořádně, musí vyhmátnout, v čem to jaksi vězí. Ani sborový zpěv není výjimkou. Je už tomu pěkná řádka let, co jsme si u nás v basové sekci vybudovali princip, který jsme pracovníčně nazvali: generátor – zesilovač. Věc vysvětlím: Schopnější, muzikálně zdatný jedinec generuje čisté kmity, které ostatní pouze zesilují či zakulacují. Jiné frekvence než vyluzuje hoch-generátor jsou zapovězeny. Měl jsem velikou radost, že těch, kdo letos mohli v basové sekci zastávat roli generátora bylo hned několik. Lépe řečeno celá řada. Tuto radost se mnou jistě sdílel i sám sbormistr. Nakonec jsme tedy natrénovali všechna obtížná místa, promrskali všechny rychlé přechody, zopakovali všechny nástupy a . . .

To už je jen chvíli před půlnocí, stojíme natěsnáni na kůru a vyhlížíme začátek mše.

Muzikanti ladí své nástroje, „dechy“ roze-
hřívají svá plechová potrubí. Sbormistr tu
a tam s oddechem vítá pozdě příchozího.
Nálada je napjatá. Od jisté doby mi kůr
začal připomínat starodávnou plachetnici.
Bývá zde k vidění surová prkenná podlaha
– coby paluba, trámův i stožárů píšťal.
My nastoupení jsme lodníci. Dirigent má
svůj kapitánský můstek a varhaník zase
kormidlo. Kapitán nás naverboval, kde se
dalo. Mnozí se známe, ale mnozí taky ne.
Někteří prozrazují, že nejsou pravidelnými
účastníky bohoslužeb, ale přesto, jako
bychom začali pociťovat zvláštní souná-
ležitost, která nás pojí v jedno. Jakoby
z dálky byla slyšet ozvěna onoho tisíckrát
opakovaného „Spoj nás v jedno Pane . . .“
(Tuto modlitbu zpívá sbor na závěr každé
zkoušky). Byli jsme vyslyšeni . . .

Ale to už je ztichlý kostel proříznut
trojitým zazvoněním. Slavnost začíná . . .
Kotevní lano je přeseknuto, loď vyplouvá.

Nikdy jsem si to tak dalece neuvědomil
a nikdy jsem to tak intenzivně nepociťoval,
až letos. Celá Rybovka je jednou velikou
oslavou Boží. Prostá slova i melodie a
přitom tak nádherný chvalozpěv. Krásné
vyjádření úcty a lásky k Božskému dítěti –
Tomu právě narozenému.

*. . . jak vztahuje k nám ručičky, jak
milostné jsou očičky, jak nás rádo všechny
vidí, jak milostně na nás hledí . . .*

Rybovka je krásnou modlitbou, která
vyprošuje pokoj a požehnání. Ukazuje
cestu do Božího království. Tou cestou je
vydanost do rukou božích.

*. . . Tu se jemu obětujeme, pravou lásku
přislibujeme: Tobě chceme sloužit vždy, tím
pak dojdeme věčné mzdy . . .*

Celá Rybovka je jedno velké Te Deum,
skrze které je dáno lidem stanout na samém
prahu věčnosti. Jinak ostrá hranice mezi
tímto žitím a tím budoucím je mírně roz-
mazána. Bůh se z lásky k nám stal jedním
z nás a od té doby přebývá s námi.

*. . . Sláva buď Tobě Bože věčný, Bože
velký nekonečný. Budiž navěky od nás
všech chválen, vděčně oslaven, nejvyšš ve-
leben, to až navěky. Amen, . . .*

Aleš Zezula

Srdce zaplesalo

Farní ples naší farnosti tradičně roz-
jíždí plesovou sezónu. Parta dobrovolníků
pod vedením Keprníka a Dana Zahradníka
nám opět zorganizovala nevšední zážitek.
Účastníci se schází skutečně k termínu
zahájení plesu, neboť vědí, že hned na po-
čátku mohou o mnohé přijít. Však také zá-
jem stoupá a návštěvnost prý letos stoupla
o plných 20 procent.

Parket roztančila polonéza, z jejíž za-
jímavé choreografie vyzářoval monogram
MG. Zahájení má již dlouhodobě předpla-
cené „duchovní vůdce“ o. Vrbacký. Taktně
naznačil, že se již stal inventářem plesu a
v podstatě je téměř nejčastějším návštěv-
níkem tohoto tomáškovského plesu.

Následně se rozjel program čtrnáctého
tradičního farního plesu v plné síle. V sále

hrála skupiny Džem či Jam, která se snažila o různé hudební žánry. A pozor, novinkou byla cimbálová muzika s Jaroslavem Lesákem, která během večera rozjela svoji produkci v přísálí a vydržela až do konce. Taneční pasáže střídaly ukázková předtančení. Nové kousky pod novým názvem „NO FEET“ předváděly tradiční dobrovolnice. Nechyběla tombola s Portským vínem a dorty, jak jsme měli možnost ochutnat i my, kterým to doma klope a nic nevyhrávají. V místní restauraci mohli vyhrát všichni za sto korun večeri. Však tam bylo také plno a mnozí si připláceli různé slevy.

Od loňska tedy přibyla cimbálka, Hamša zarostl zase na Krakonoše, někteří jsme omládlí a někteří byli o rok starší. Ale všem se nám líbilo, zdálo se, že všude je dobrá nálada a tak nad tou pohodou a plesáním by snad i každé srdce zaplesalo.

Kali

Pout' do Svaté země

7. 10. – 17. 10. 2007

5. DEN, ČTVRTEK 11. 10. 2007

Po překročení egyptsko-izraelských hranic a krátké zastávce v příhraničním městě Eilat (izraelském městě těsně u hranic) pokračujeme směrem na sever, náš cíl byl zatím dost vzdálená hora Tábor. Cesta před námi je dlouhá, jedeme opět pouští jako předešlý den, ale v opačném směru.

Poušť kolem je krásná a proměnlivá, cestou se dozvídáme další zajímavosti.

Tak třeba o izraelském školství. Školy jsou často soukromé, řeholní a nebo státní. Žáci nosí uniformy. Řeholní školy zde mají hlavně františkáni, tyto školy navštěvují děti křesťanů i muslimů. Snad je to dobrý začátek a krok k vzájemné snášenlivosti různých vyznání. Židovské děti zřejmě navštěvují židovské školy. V Betlémě, kde je naše základna v hotelu Star, je také univerzita, která má křesťanský ráz, ale navštěvují ji i muslimové. Střední škola františkánská poskytuje chudším studentům stipendia a dvacet nejlepších dostává stipendium na hebrejskou UNI – do židovského prostředí.

Míjíme Jeruzalém, po roce 1948 vznikl nový, západní Jeruzalém. Bydlení zde prý je skromné a drahé. Náš šofér má 3 děti a pronájem bytu stojí rodinu 1000 dolarů měsíčně.

Vpravo i vlevo jsou podél silnice zdi a zátarasy, jedeme kolem vězení. Po 2. světové válce v Izraeli prý kriminalita prakticky neexistovala, nyní se tu daří i ruské mafii. Ve vězení jsou také političtí vězni. Policie má právo použít násilí, např. některé hmaty, omezení policie zde neplatí. Někdy se stane, že kromě skutečných teroristů se dostane do vězení patnáctiletý chlapec, který házel kamení, a jeho rodině zbourají dům (legálně). Násilí plodí násilí.

Díky Bohu, my jsme nic nebezpečného nikde nezažili, ani neviděli, naopak, všichni k nám byli velice přátelští. Údajně je tu teď období klidu, a proto se tu setkáváme s takovými davy poutníků a

turistů. Doufejme, že tento pokoj bude i v budoucnu, moc bychom to zdejšími lidmi přáli.

Městečka a dědky, které vidíme z našeho autobusu, jsou arabské, toto není okupované území. Za námi je už Samařsko, před námi Galilea. Projíždíme Galilei, nížina Izrael se táhne až ke Galilejskému jezeru, je tu úrodná oblast a lesy, skoro jako u nás doma. Vlevo vidíme město Megiddo, kdysi kanaánský městský stát, který dobyl král Šalomoun.

Přijíždíme pod horu Tábor. Někteří z nás, zdatnější a mladí (včetně o. Rybeckého) ji v tom poledním horku zdolávají svižnou chůzí, kostelník Bob dokonce během, my starší, rozumnější a pohodlnější se raději necháváme dovézt taxíkem a cestou jim fandíme. Hora Tábor je dle křesťanské tradice horou, kde se uskutečnilo Proměnění Páně, nejstarší zmínky této tradice jsou ze 4. století (Origenes). Bazilika Proměnění Páně je novějšího data (1924) a patří františkánům. Už v 6. století tu stály tři baziliky, ale opět se tu přehnaly boje a války, jako všude v této zemi, takže původní kostely byly srovnány se zemí, mezitím tu byla postavena muslimská a egyptská pevnost. Prohlížíme si krásnou Baziliku, která je postavena nad tou původní, ještě z křižáckého období. Mši sv. prožíváme pod širým nebem, pod částečně stíněným přístřeškem, kolem květou krásné keře. Čas nás ale tlačí, je zde polední přestávka, kdy se areál zavírá, a tak spěcháme pěšmo nebo taxíkem dolů a po malém občerstvení šťávou z granátového jablka nebo pivem jedeme dál.

Náš cíl je Kána Galilejská, městečko na cestě z Nazareta do Tiberias (asi 10 000 obyvatel, převážně muslimů). Zde v kostele Zázraku proměnění vína si my, manželé, obnovujeme manželské sliby a nakupujeme na památku i listinu, která nám tuto obnovu připomíná (v latině nebo v polštině). Chrám je dvoupodlažní, stojí na zříceninách byzantského chrámu z 5. stol. a na základě domu z římských dob, kde se pravděpodobně odehrála svatba, na které byl přítomný Ježíš.

Jedeme do Nazareta, nasret prý znamená květ a květiny jsou v Nazaretě opravdu bohatě zastoupeny. Ve večerních hodinách navštěvujeme Baziliku Zvěstování. Na zdi kolem Baziliky jsou mozaiky s Pannou Marií, které věnovaly země ze všech částí světa, tak např. je tu i mozaika česká, slovenská, ukrajinská, vatikánská, kolumbijská, španělská, irská, ... U této zdi nás trochu zaráží střelba. Naši pánové, kteří byli na vojně, nás uklidnili, že to není střelba ostrá. Je totiž konec ramadámu a ta střelba a později i ohňostroje patří k oslavě. Ulice se hemží lidmi a auty. Je zajímavé, že i když byly silnice přeplněné auty, shodli jsme se na tom, že zdejší řidiči jsou mnohem ohleduplnější než u nás doma.

Bydlíme v hotelu Grand New, majitel je arabský křesťan, dva roky byl hotel mimo provoz, poutníci sem v neklidných dobách moc nejezdili. Dnes tu jsou zaměstnanci z 80% muslimové.

pokračování příště

První pátek v prosinci 2007

Stalo se vám někdy, že vám byl nabídnut malý dárek, který za určitých, ne splnitelných podmínek a při troše dobré vůle, mohl přinést třiceti-, šedesáti-, nebo dokonce stonásobný užitek?

Takové dárky se rozdávaly na první pátek v prosinci v uplynulém roce, kdy se u sv. Tomáše konalo pravidelné setkání těch, které mimo jiné spojuje úcta k Božskému Srdci. Je už jakousi tradicí, že tento pátek, první v novém církevním roce, je oslavou Božího Slova, Slova, jehož pokladnici znovu otevřel II. vatikánský koncil. Veliký dík Bohu za to, že se Jeho Slovo znovu vrací do středu života Církve, Církve putující, tedy společenství svatých a hříšníků. Krátké úryvky z Písma svatého, vytištěné na malých kartičkách, byly připraveny v malých košíčcích – to byly ty připravené dárky ze stolu Slova. „Sláva tobě, Slovo Boží, jsi světlem národů“, zněla z úst všech přítomných nádherná píseň. A při této písni účastníci večera, seřazeni v dlouhém zástupu, důstojně přistupovali a brali si ze „stolu Božího slova“ slovo na rok. To byl ten dárek, který by mohl vynést ten stonásobný užitek.

Jak k němu ale přistupovat jako k Slovu živému a rozpoznat to poselství, které se týká mne, mého dnes? Jak rozmnožit hodnotu tohoto dárku? Přijímat a zužitkovávat Boží slovo lze mnoha způsoby. Jsme si dobře vědomi, že Duch svatý si každého

vede zvlášť. Nám a nejen nám se osvědčila cesta přijímání Slova v modlitbě: kde jinde mohu navázat s Bohem takový niterný vztah, že budu slyšet zřetelně jeho slovo? Udělali jsme zkušenost, že modlitba nás chrání před nebezpečím nakládat s ním jako se spotřebním zbožím. V neděli si naložím plný vozík: úryvek ze Starého Zákona, žalm, list apoštola, evangelium, a to vše úhledně zabalené do pěkného kázání či homilie. Co nám z toho však zůstane v hlavě či v srdci – po dobrém obědě, večer, nebo třeba v úterý. No, nevadí, řekneme si, další neděle není daleko, tak si půjdeme pro další várku. A tak by se mohl odvíjet náš křesťanský život. A to známe Ježíšův výrok: „Nejen chlebem je živ člověk, ale každým slovem, které vychází z úst Božích“ (Mt 4,4). Není třeba udělat nějaké rozhodnutí?

To měly asi na srdci téměř tři stovky „poštilců“, kteří se onoho prosincového večera u sv. Tomáše odvážili k pozvednutí srdce, k tomu „sursum corda“, k živému Božímu slovu. Přijeli a řekli „amen“ na jeden jediný verš z Písma. A v tom „amen“ byla jakási vnitřní slavnostní přísaha, že toto slovo – dnes, zítra nebo na čas – neodložím do zapomnění, ale, jak říká svatý Jeroným, „nastavím plachty Duchu svatému“ a aniž budu vidět, kam dopluji, budu v pokoře a ztišení očekávat odhalování poselství tohoto slova.

Kéž nám všem tento dárek přinese požehnání.

Jana a Ivan Synkovi

Rozhovor

s Tomášem Pelikánem

Starý (moudrý) rok se s námi rozloučil a na jeho místo nastoupil rok nový, čerstvě vyklubaný „mladíček“, jak se občas říkává. Proto je dnešní rozhovor s někým, kdo také teprve stojí na prahu všeho dění, na začátku, s očekáváním zajisté velkých věcí. Je to ministrant Tomáš Pelikán.

Tomáši, jsi nejmladším ministrantem u sv. Tomáše? Kolik je ti roků a jak dlouho už ministruješ?

Nejsem nejmladší, ale možná nejmenší. Bylo mi 9 let. Do „úřadu“ jsem byl přijat 8. 11. 2006 a po mši jsem dostal hobla.

Jsi jediný Tomáš u „Tomáše“, nebo vás je víc?

Je nás alespoň 5.

Jak často ministruješ a jak to zvládáš skloubit se školou a kroužky?

Povinnou službu jsem si napsal na úterý, středu a čtvrtek. Zatím se učit nemusím, jen píšu domácí úkoly a musím cvičit na klavír. Ve čtvrtek chodím do skautu.

Co se ti na ministrování líbí a co bys rád změnil?

Jsem s kamarády blíže u oltáře. Jen v úterý by se mi líbilo, kdyby nás bylo více. Občas jsem tam sám.

Ministruješ i na vesnici. V čem je největší rozdíl oproti ministrování ve městě?

Na vesnici ministruji sám, dělám skoro všechny funkce, také zvoním zvonečkem třikrát při mši a tatka hraje na harmonium.

Jak jsi prožil vánoční čas u sv. Tomáše?

U sv. Tomáše jsem prožil vánoční čas v radosti a na sv. Štěpána jsem odjeli do Ostrovánek u Kyjova.

Co nejzajímavějšího jsi s ministranty zažil?

Nejzajímavější byl výlet v červnu s panem kaplanem Rybeckým na Fryšavě. Teď o Vánocích výlet s Pepém, Bobem, Matešem a jindy i s Danem.

Pomáhají ti nějak starší ministranti?

Ano, pomáhají nám Bob, Mates, Dan a Pepé ...

Na co se těšíš?

Až nebudu muset chodit do klavíru a do hudební nauky.

Chtěl bys ještě něco vzkázat čtenářům Tomáška?

Pokud jste kluci, tak se k nám připojte, nebudete litovat!

Děkuji za rozhovor.

Jarka Cýrusová

Z farní charity

UPŘÍMNĚ DĚKUJEME

I když je už leden 2008, děkujeme všem, kdo nám přispěli před Vánocemi cukrovím, ovocem a ořechy. Pomohli jste nám a umožnili poskládat u nás u Tomáška již tradiční vánoční balíčky pro osamocené staré a nemocné farníky. I tentokrát si zasloužilo obdiv krásné a pečlivě zhotovené a poskládané cukroví, zdobení andělíčky atd. Děkujeme rovněž, že jste nezapomněli na diabetiky, štedře jste přinesli ovoce, i sušené, a ořechy.

Z vašich příspěvků jsme mohli bohatě vybavit celkem 26 nadílek, z toho, co zbylo, jsme opět jako v minulých letech asi polovinu poslali starým ženám do Domova pokojného stáří na Kamenné č. 29 a polovinu si odvezli pracovníci Denního centra pro bezdomovce na Karlově ulici č. 59. Vše bylo s velkými díky přijato a poděkování tlumočíme všem dárcům tolika dobrot. Pomohli jste mnoha lidem poznat, že nejsou o Vánocích zcela osamoceni a snad i pocítit malý dotek Boží lásky.

A OPĚT DĚKUJEME

Děkujeme za vaše příspěvky pro Tříkrálovou sbírku, která proběhla od 2. ledna do 13. ledna 2008. V naší charitní pokladniče jsme v uvedeném období našli od vás celkem 26 700 Kč. Tyto peníze jsme předali paní Burešové, která je v Oblastní

charitě Brno pověřena organizací Tříkrálové sbírky,

Až budou známy celkové výsledky sbírky v OCH Brno, DCH Brno a celé ČR, seznámíme vás s nimi v některém příštím čísle Tomáška.

A ZNOVU O PENĚZÍCH

Jak byly použity peníze, které jste během roku 2007 vložili do naší pokladničky?

Protože ani v uplynulém roce se světu nevyhnuly přírodní pohromy, zaslali jsme na pomoc zemětřesením postiženému Peru 8000 Kč, Řecku zachvácenému ničivými požáry 8000 Kč.

Po poradě s pracovníky OCH Brno jsme přispěli na následující charitní projekty:

- Chráněné bydlení pro lidi s mentálními postiženími na Gorkého ulici – 4000 Kč
- Domov svaté Markéty pro matky v tísní, Staňkova 47 – 4000 Kč
- Denní centrum pro bezdomovce, Karlova 59 – 6000 Kč
- Likvidace lepry – 3000 Kč
- Sdružení pěstounských rodin – Dům na půli cesty – 5000 Kč

Děkujeme všem, kdo jste nás v minulém roce finančně, modlitbou i jinak podporovali a prosíme, abyste ani letos na naši farní charitu nezapomínali.

Děkujeme za vaši štedrost a důvěru a do nového roku 2008 vám přejeme zdraví a Boží pomoc, ochranu a požehnání.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

„Bůh nás potěší v každém našem soužení.“

2 Kor 1,4

V životě každého člověka se vyskytuje nějaké trápení. Někdy však může být tak velké, že způsobí, že člověk vidí všechno kolem sebe jako deprimující a beznadějně. Právě v takových chvílích touží, aby mu někdo poskytl takovou pomoc, která by mu dala schopnost podívat se na sebe i na všechno kolem kriticky, a aby si uvědomil objektivní skutečnost. Každý si musí uvědomit, že bolest je součástí života každého člověka a že ho může přivést k lepšímu pohledu na sebe i na všechno kolem.

I v takových chvílích si musí člověk uvědomovat, že Bůh ví o všem, co člověk prožívá, a je při něm, nedopustí, aby byla bolest silnější než síly člověka. V takových chvílích může přinést změnu ve smýšlení člověka nějaké Ježíšovo podobenství, které zdůrazňuje vztah Boha k člověku a věrnost za všech okolností. Každý člověk je jiný, a proto každý potřebuje jinou formu působení, aby si uvědomil, že Bůh je stále s ním a že se na něj může vždy s důvěrou obrátit.

Už lidé ve Starém zákoně byli poučováni proroky o tom, že mohou vždy počítat s Boží pomocí. Jejich situace byla někdy velmi těžká, třeba v době, kdy žili ve vyhnanství, kdy se zdálo, že celý národ zahyne. Velkou roli v takových chvílích

sehrál třeba Izaiáš nebo Jeremiáš. Zdůrazňovali Boží lásku k lidem a připomínali Boží působení v dějinách vyvoleného národa. Jeremiáš byl ochoten dobrovolně odejít s vyhnanci do cizí země, aby jim vlíval útěchu a naději.

Každý člověk se může ve svém životě setkat s lidmi, kteří jsou naplněni bolestí, kteří mají dojem, že je jejich situace beznadějná. Poskytnout takovým lidem pomoc a přispět k tomu, aby se jim vrátil optimismus, může jen člověk, kterému na nich záleží, který je má skutečně rád, který ze své zkušenosti ví, co asi prožívají, a je ochotný jim věnovat veškerý svůj čas a schopnosti. Musí jednat nezištně, zapomínat na sebe, nečekat uznání, ale chtít pouze poskytnout pomoc. Není to snadné, ale s Boží pomocí je možné tak jednat, šířit kolem sebe pokoj, radost a optimistickou naději.

Život člověka je během jeho trvání vystaven mnoha vlivům, které mohou způsobit změny, které nečeká. Nikdo neví, jak bude jeho život probíhat a co bude prožívat v budoucnosti. Každý musí být připraven na to, že i jeho dny budou třeba vyžadovat hodně trpělivosti, vytrvalosti a pokorného přístupu k omezením, která může způsobit věk, nemoci nebo vnější neovlivnitelné události. Je proto třeba stále lépe poznávat Boha, jeho vlastnosti a vztah k lidem, připomínat si jeho působení ve společnosti i v životě jednotlivců. Tomu napomáhá četba Písma svatého, přijímání svátostí a modlitba. I když si neumíme představit svůj život v budoucnosti, máme být naplnění důvěrou v Boží působení v něm.

Máme využít všechny přirozené možnosti, které máme. Když uděláme všechno, co jsme udělat měli, můžeme s plnou důvěrou spoléhat na Boží prozřetelnost, která doplní to, na co jsme nestačili.

o. J. Šik

Pohádka

Lukáš by nejraději sekl hokejkou o led a utekl. Tolik se těšil na lyžování! A teď je kousek od sjezdovky a bude hrát hloupý hokej! Jenom proto, že mladší bráchové chtěli jít bruslit. Teď tu oba krouží s nadšenými obličejí a obírají tatku. Dokonce i maminka se vyzbrojila hokejkou a zapojila do hry. Vypadá dost legračně – právě zachytla o zoubek vpředu na bruslích a bác! Lukášovi cukly koutky, ale honem se zase zamračil. Tatka hraje dobře – je rychlý a umí bezvadně kličkovat. Ale měl s ním jít na sjezdovku! Nebo mohl jít Lukáš klidně sám, když Honza a Pavlík nemají lyže na sjezd, ale jenom běžky. Klidně mohl jít sám! V Lukášovi zas roste vzdor a zlost. Hokej teda rozhodně hrát nebude!

Po ledě sem přicházejí dva velcí kluci a jejich tátové. Klidně se hrnou k jejich odhrabanému plácku a obouvají si brusle. Jeden z dospělých se už rozjíždí po ledě a jen tak na půl pusy houkne: „My si proti vám zahrajem, jo?“ Ani nečeká na odpověď, vytáhne z kapsy puk a střílí do jejich prázdné branky gól. Tatka s maminkou se po sobě rozpačitě podívali.

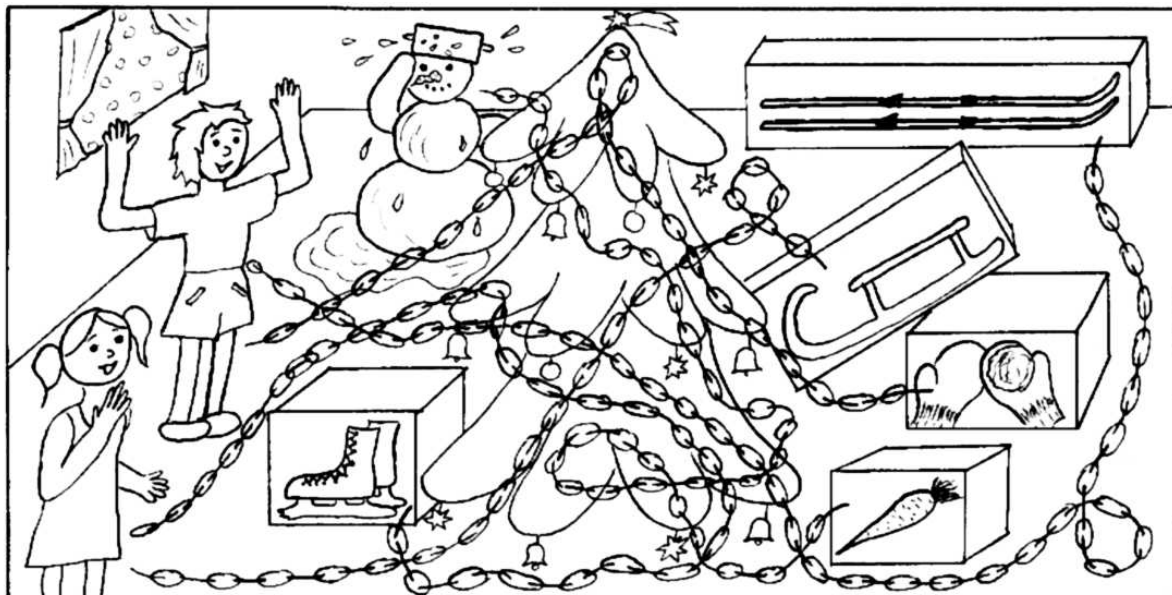
„No dobrá,“ řekne konečně tatínek, „ale žádná tvrdá hra!“ „Beze strachu, šéfe, vidíme přece dámu,“ přeuctivě se ukloní jeden z cizích pánů. Tatínek ještě narychlo svolává poradu, kluci horlivě přikyvuji, maminka zůstává v brance. Hra začíná. Lukáš hodnotí hlavně ty velké kluky. Už jsou skoro dospělí, ale bruslit moc neumí. Zato jejich tátové, to je něco jiného. Hrají zkušeně, ale taky dost tvrdě. Hlavně na tatku. Právě teď ho jeden z nich zahákoval a druhý snadno projíždí obranou a dává mamince gól.

„Tatko, hraju s váma,“ vykřikne Lukáš a rozjíždí se prudce na led. Cítí v sobě spoustu energie a dravosti. Honzík s Pavlíkem kolem něho nadšeně povykují. I tatka se přitočí a šeptne: „Fajn! Ale dávej pozor na nohy! Večer jdeme na sjezdovku!“ Lukáš se udiveně otáčí. Proč mu to tatínek neřekl hned? Asi proto, že se tak hádal. A pak se urazil a nechtěl už nic slyšet. Myslel jen na sebe – bylo mu jedno, že brášci nemají lyže. Však jim to zítra vynahradí a bude s nimi stavět sněhuláka. Ale teď? Lukáš se rychle rozjíždí, zachytí tatkovu přihrávku a honem mu vrací puk, když cítí tvrdý náraz zprava. Stěží udrží rovnováhu, ale už zas nabírá rychlost – ano, a tuhle situaci dobře zná – tolikrát ji s tatkou zkoušeli. Táta ještě udělá kličku, nahraje a pak: Góóó! Lukáš se rychle vrací dozadu k radostně mávajícím mamince. Jede se omluvit, jede si pro odpuštění. Pak se mu teprve bude dobře hrát. Nandáme jim to!

Marie Sojka Veselá

Pro bystré hlavy

Milé bystré hlavy,
copak nadělil Ježíšek našim třem postavičkám pod stromeček? Rozpletete šmodrchanici z řetězů? Komu je asi horko a proč?

* * *

Starší bystré hlavy možná ví, že od 18. do 25. ledna se modlíme za jednotu křesťanů. Víte, kdo se počítá mezi křesťany a které náboženské skupiny ke křesťanství nepatří? Pokud do tabulky správně doplníte každé první písmenko u těch, kteří ke křesťanství nepatří, vyjde vám tajenka.

1		2		3	4		5	6		7	
	E		Í			Y			O		A

(náповěda 1. jehovisté = doplň „J“ pod číslo 1)

– starokatolíci	– šintoisté	– církev československá
– apoštolská církev	– metodisté	husitská
– jehovisté	– sikhové	– buddhisté
– židé	– římskokatolíci	– jednota bratrská
– církev bratrská	– new age	– hinduisté
– baptisté	– pravoslavní	

Klára Kengi Koukalová